

Deníček projektu Quo Vadis, Femina? (ZAHÁJENÍ REALIZACE 1. LEDNA 2006)

pondělí, 2. ledna

Na Štědrý večer jsem byla se svými syny. Než jsem usmažila kapra, stačili mi hoši „zlikvidovat“ internetové připojení, takže jsem zůstala o svátcích bez kontaktu s okolním světem. Společenský požadavek na svátek klidu, míru a rodinné pohody se mísil s pocitem vzteku. Co je matky, to je všech, co je mužských členů rodiny, to je nedotknutelné, což je ostatně i zkušenost Asociace OSN v Kodani. Když rozdělují humanitární pomoc, tak to, co dají mužům, zůstane mužům, ženy se dělí s celou rodinou.

Silvestra jsem trávila s Japonkou, která byla u mne doma od 26. prosince. V její společnosti jsem si uvědomila potřebu osobní vize, tedy důležitost projektu, na kterém začínám od ledna pracovat. Navštívily jsme spolu nejen krásná místa v Praze, ale také sociální zařízení: domov pro bezdomovce, dům s pečovatelskou službou, domov důchodců; zašly jsme i na obecní úřad, aby se seznámila s českou sociální politikou obecně. Ve vztahu k projektu jsme se dozvěděly, že tragédií zdejších stárnoucích žen je nedostatek zájmu o cokoli jiného, než je rodina. Celý život tvrdě pracovaly, staraly se o své nejbližší, neměly čas na sebe, nerozvíjely žádné zájmy. Když děti odešly a partner umřel, zůstaly samy. Hudbě nerozumějí, malovat neumějí, filozofovat je unavuje, politika je nezajímá, sportovat nemohou, a tak zůstává prázdnota a s ní spojená nuda a nespokojenost se životem.

úterý, 3. ledna

Dnes jsme měli pracovní schůzku k projektu. Administrátorka přinesla pracovní smlouvy, které ještě musím projednat s účetní. Ukazuje se, že to, co je rutinou ve velkých institucích, kde mají jedni na starosti personalistiku, jiní ekonomiku, další účetnictví, ještě další právníky, se v malé organizaci řeší podobně jako v rodině. Navíc se učíme za chodu. Pro některé bylo překvapením, že na platovém výměru nebude částka, která je uvedena v rozpočtu na osobu, ale částka krácená o odvod zaměstnavatele.

čtvrtek, 5. ledna

Návštěva účetní, upřesňují se pracovní úvazky a terminologie smlouvy. Už delší dobu vím, že v rozpočtu je kalkulována nejmenší částka na koordinátorku kulatých stolů a výzkumu, ale v rozpisu pracovní náplně je na ni navalen stejný objem práce jako na ostatní. Snadno se řekne „vždyť se to dá domluvit“. V dobré víře jsem poslala všem potenciálním spolupracovnícům kompletní projekt i s rozpočtem - a teď si vychutnávám tvořivost spojenou s chamtivostí. Začínám chápat, proč se v institucích nesmí hovořit o platech, a potenciální konflikty jsou tak drženy pod kontrolou. Na druhou stranu, jak a kdy chceme dospět k tomu mít emotivně dospělé lidi? Pracovní smlouvy navrhuje účetní se zkušební dobou na dva roky, během které bychom měli zjistit, zda a jak nám to spolu půjde.

pátek, 6. ledna

Na Tři krále byl pro mě pátek-svátek. Dopoledne jsem se sešla se známou, která bude řídit projekt Inspirace pro rovné příležitosti, takže jsme domluvily, že se budeme pravidelně scházet a vyměňovat si zkušenosti. Odpoledne jsem navštívila s koordinátorkou Public Relations výtvarnici, která navrhuje logo. Moc se nám líbí žena hledící do dálky s květinou v ústech. Nicméně jsme vyhlásili soutěž, počkáme na další návrhy. Už vidím to dilema, kdy jeden bude hezčí než druhý!

O víkendu doma přepracovávám pracovní smlouvy do typizované podoby práv a povinností obou stran. To, co mi přinesla potenciální administrátorka, je opsané z materiálů

instituce, která je řízena podle modelu top-down. Přistihuji se při myšlence, že nebudu-li se schopna se svými lidmi domluvit, tak se na to raději vykašlu. Nicméně píšu rámcové pracovní náplně, mám vysoké nároky na produktivitu práce. Víím, že někdo stihne udělat za pár hodin práci, na kterou jiný potřebuje dny.

sobota, 7. ledna

Na příruční tiskárniče tisknu Příručku pro příjemce grantu. Jsem mile překvapena, jde o dobrý manuál toho, jak si počínat. Na školeních poléval lidi studený pot z děsu, jaká to bude hrůza, já se teď naopak uklidnila.

pondělí, 9. ledna

Dnes byl termín na přihlášení zaměstnanců na PSSZ. Administrátorka a finanční manažerka „vybouchly“, musela jsem narychlo sahat k „náhradnicím“. S mou primitivní technikou to byl pěkný stres. Nakonec vše dobře dopadlo, docela vyčerpaná jsem si potom doma otevřela e-mail, kde jsem našla anonym od n.znami@tiscali.cz: FEMINISTKO!!! TO JE SKORO JAKO – KOMUNISTKO - ZE, SOUDRUZKO?

pátek, 13. ledna

Posuzujeme grafické návrhy propagačního letáku a řešíme strukturu a strategii kulatých stolů a výzkumu. Práce půjde, už to vidím, nicméně nápor na psychiku to je, což poznávám podle tiku v levém víčku. Také vidím, že demokracie, kterou jsem nastolila, vede k tomu, že všichni mluví do všeho a chtějí o všem rozhodovat, což je hezké, nicméně zodpovědnost leží na mých bedrech, což musím důrazně připomenout.

úterý, 17. ledna

Právě skončila pracovní schůzka celého týmu, snad nejkonstruktivnější a s nejkonkrétnějšími výstupy. Uspořádala jsem ji formou sezení kolem stolu, uvařila zelený čaj, vše připravila v přátelském duchu. Vůbec není jednoduché nastartovat „měkký“ projekt, aby dával smysl a nebyl to jen nějaký blábol. V duchu přiznávám, že jsem několikrát myslela na Steinbeckovu „Perlu“ s tím rozdíllem, že peníze ještě nepřišly a já se konejším známým rčením, že každý začátek je těžký.

čtvrtek, 19.1.

Schůzka se členem Rady Agentury GAIA o výběrovém řízení, které jsme udělali na návrh propagačních materiálů a loga projektu a vytvoření jeho webových stránek. Co člověk, to názor. Můj favorit na logo mu připadá jako kandidát na svatost, naprosto neživotný, mně zase jeho favorit připadá pěkně chaotický. Nicméně ve srovnání s učesanými logy ESF připouštím, že je kontrastní, a tak rychle volám koordinátorku PR, ať je nechá v rámci nabídky dopracovat, abychom viděli, jak budou vypadat v různých velikostech. Ověřuji zápis z poslední schůzky a vytvářím strukturu databáze, resp. v této fázi spíš kartotéky potenciálních účastníků Kulatých stolů projektu. Poté navštěvuji Ekologické centrum, kde objevuji pěkné klubovny. Prostor je symbolicky na kopci, čistý vzduch, domácí zvířata, blízko do přírody, avšak daleko do centra, kam většina lidí dojíždí za prací.

pátek, 20. ledna

Píše mi další člen Rady GAIA ohledně loga: „Logo mi pripada, ze trochu nad temi zenami dela kriz, ten symbol tela pri zbeznem pohledu tak na mne pusobi.“

Posílám submisivní dotaz na esf@mpsv, zda netuší, kdy dostaneme peníze? Mobily a tarify jsem nakoupila a předplatila ze svých úspor, Agentura GAIA nemá žádný bank, ze kterého by mohla zálohovat.

sobota, 21. ledna

Ať je sobota či neděle, noc či den, projekt mi stále šrotuje v hlavě. Vstávám v šest ráno, kopíruji si přehlednou složku, kde mám výtah projektu, cenové nabídky, návrhy log, rozpočet, harmonogram Do e-mailů píšu, co mě v noci napadá, že je třeba vyřešit. Večer jdu do sauny, je to asi jediný způsob, jak vypálit ty úporné myšlenky z hlavy.

Marie Haisová
autorka a koordinátora projektu